

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2To/18/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6721011627
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6721011627.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Michaely Bucekovej, PhD. a A. B. C. D., E. v trestnej veci obžalovaného F. D. G., stíhaného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 13. marca 2024 o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/90/2021 zo dňa 04. 05. 2023, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/90/2021 zo dňa 04.05.2023 vo výroku o treste.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného F. D. G., nar. X. XX. XXXX v B., trvale bytom H., I. XXXX/XX

o d s u d z u j e

podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 49 ods. 2 Tr. zák., § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na peňažný trest vo výške 1 000,- (jedentisíc) euro.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť obžalovaným úmyselne zmarený, súd ustanovuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. súd obžalovanému ukladá aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/90/2021 zo dňa 04.05.2023 bol obžalovaný F. D. G. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 25. 02. 2021 v čase okolo 13:48 hod viedol ako vodič osobné motorové vozidlo zn. Kia Sportage s evidenčným číslom J., ktorého je vlastníkom po ceste II/529 pred mestom Hriňová minimálne od odbočky z cesty 11/529 k spoločnosti HYDREX s.r.o., Hriňová v smere od Brezna na mesto Hriňová do areálu spoločnosti KOTLA na ul. Partizánsku v meste Hriňová, napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu vo Zvolene pod číslom 3T/157/2019-174 zo dňa 23. 12. 2019, ktorý sa stal právoplatný a vykonateľný dňa 17. 01. 2020, okrem iného uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu po dobu 24 (dvadsaťštyri) mesiacov a to od dňa 28. 09. 2019 do dňa 28. 08. 2021

Za to mu okresný súd podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 49 ods. 2 Tr. zák., § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložil peňažný trest vo výške 1.000,- eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť obžalovaným úmyselne zmarený, súd ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 3 rokov.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení podal odvolanie obžalovaný po porade so svojím obhajcom, pričom odvolanie smeroval proti výroku o vine a treste. Dňa 18.09.2023 obhajoba doručila súdu písomné dôvody odvolania, ktoré smerovala nielen proti výroku o vine a treste, ale tiež proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Podstatou rozsiahleho odvolania obsahujúceho viac ako 12 strán písomného textu, bolo tvrdenie obhajoby, že uznanie viny súdom prvého stupňa u obžalovaného bolo prevedené bez starostlivého vyhodnotenia všetkých skutočností svedčiacich v prospech obžalovanej (pozn. predsedu senátu, malo byť uvedené obžalovaného), obhajoba obžalovaného nebola doposiaľ bez pochybností vyvrátená a dôkazná situácia ohľadom skutku uvedeného v obžalobe bola od začiatku trestného stíhania veľmi sporná a pochybná.

Obhajoba je toho názoru, že v danom prípade súd nesprávne hodnotil vyhodnotenú dôkaz, a preto dospel k nesprávnym právnym záverom vo všetkých výrokoch napadnutého rozsudku. V tejto súvislosti poukázala na zásady hodnotenia dôkazov vo vzťahu k ustáleniu viny za spáchanie trestného činu určitou osobou. V odôvodnení rozsudku prvostupňový súd produkoval vlastnú interpretáciu a hodnotenie výpovedí obžalovaného, svedkov a listinných dôkazov vrátane záverov znaleckého posudku č. 1/2022 znalca F. D. K., ako aj jeho výpovede na hlavnom pojednávaní.

Následne obhajoba podrobne hodnotila jednotlivé výpovede, a to: na str. 2 až 3 odvolania výpoveď obžalovaného, na str. 3 odvolania hodnotila obhliadku vykonanú dňa 25.02.2021 vrátane rukou vyhotoveného originálu zápisnice. Na str. 4 až 5 odvolania hodnotila obsah videozáznamu pochádzajúceho z palubnej kamery policajného vozidla, pričom zo záberov nevyplývalo, že sa jednalo o vodiča služobného vozidla, ani, že na danom mieste bolo nájdené hľadané vozidlo KIA, ani časové súvislosti údajného nájdenia vozidla, či osoby.

Na str. 6 až 7 odvolania obhajoba hodnotila výpovede svedkov D. L., D. A., ktoré spochybňovala pre ich totožnosť, čo vyvolávalo podozrenie, že vznikli prepisovaním, prekopírovaním, či iným prevzatím textu. Na str. 7 až 8 odvolania obžalovaného obhajoba namietala súdom interpretáciu a hodnotenie záverov znaleckého posudku č. 1/2022 zo dňa 25.02.2022 vypracovaného F. D. K., znalcom z odboru cestná doprava, technický stav, odhad hodnoty cestných vozidiel a nehody v cestnej doprave, ktoré považovala za nesprávne.

Ďalej na str. 8 odvolania obhajoba vymenovala dôkazné návrhy obvineného, ktoré prvostupňový súd odmietol vykonať s odôvodnením, že aj bez týchto navrhovaných dôkazov bolo možné na základe už vykonaných dôkazov na hlavnom pojednávaní dospieť k spravodlivému rozhodnutiu.

Na str. 9 odvolania sa obhajoba venovala hodnoteniu toho, čo mohli policajti zo služobného motorového vozidla vidieť v závislosti od ich rýchlosti pohybu motorového vozidla a času, ktorý mali na pozorovanie protiidúceho vozidla. V závere odvolania obhajoba poukázala na osobu obžalovaného, ktorý je rozvedený, má tri deti vo veku 12, 30 a 33 rokov, že v mieste bydliska požíva dobrú povesť, že je kladne hodnotený zamestnávateľom, a ktorý potvrdil, že obžalovaný dňa 25.02.2021 odpracoval celú pracovnú zmenu od 5.20 do 15.00 hod., čím spochybnil tvrdenie obžaloby o vzdialení sa menovaného z pracoviska a že na menovaného sa hľadá ako na netrestanú osobu.

Súčasne obhajoba ozrejmla postup Okresného súdu Zvolen v trestnej veci sp. zn. 3T/157/2019 týkajúcej sa odsúdenia obžalovaného pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. c) Tr. zák., ktorej F. D. G. dňa 31.08.2020 požiadal o podmienčné upustenie od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, pričom prvostupňový súd uznesením zo dňa 27.01.2021 tejto žiadosti vyhovel, teda takmer jeden mesiac pred skutkom v prejednávanej veci.

V úplnom závere odvolania obhajoba na str. 10 až 12 poukázala na relevantné ustanovenia Trestného poriadku, na zásadu náležitého zistenia skutkového stavu a zásadu voľného hodnotenia dôkazu. V tejto súvislosti citovala a vysvetľovala ust. § 119 Tr. por., § 169 Tr. por., § 2 ods. 10 Tr. por. v súvislosti s postupom prokurátora, § 241 ods. 1 písm. f) Tr. por. v súvislosti s postupom súdu, § 2 ods. 9 Tr. por. týkajúceho sa zásady práva na obhajobu vrátane čl. 6 ods. 3 písm. b) a c) Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj poukazu na uznesenie NS SR sp. zn. 2To/6/2012 zo dňa 26.02.2013 týkajúceho sa podmienok náležitého zistenia skutkového stavu podľa § 2 ods. 10 Tr. por., ako aj poukazu na články Ústavy SR tak, ako je to uvedené na str. 12 odvolania obžalovaného.

Z uvedeného dôvodu obhajoba navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a vo veci aby odvolací súd rozhodol tak, že obžalovaného spod obžaloby oslobodí postupom podľa § 285 písm. a), c) Tr. por., alternatívne, aby zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie, alternatívne navrhol obžalovaného oslobodiť spod obžaloby. V tejto súvislosti poukázal na časové súvislosti, že od spáchania skutku uplynula doba 3 rokov. Pokiaľ ide o identifikáciu vodiča, stále trvajú na tom, že za 0,2 s nebolo možné, aby policajt identifikoval osobu vodiča vozidla KIA, čo je zrejme z rozboru súdneho znalca jednotlivých 87 fotografických snímkov. Vzhľadom na časový odstup obhajoba poukazuje na to, že trest zákazu činnosti vo výmere 3 roky pre obžalovaného je neprimerane prísny, z toho pohľadu navrhuje, aby súd vyhovel odvolaniu v celom rozsahu.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a správny, z toho dôvodu navrhuje odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí sa pridržiaval návrhov svojho obhajcu, pretože žiadny dôkaz, ktorý bol vykonaný na okresnom súde, nepreukazoval jeho vinu.

Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného F. D. G., je čiastočne dôvodné.

Pokiaľ ide o skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom a právne kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., krajský súd musí konštatovať, že tento má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd na hlavnom pojednávaní vyhodnotil v súlade s požiadavkami ust. § 2 ods. 12 Tr. por., pričom prvostupňový súd postupoval aj v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por. V tomto smere sa odvolací súd nestotožnil s námietkami obhajoby, pokiaľ ide o zistený skutkový stav a právnu kvalifikáciu konania obžalovaného.

V rámci prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v zmysle § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejme, ako sa prvostupňový súd vysporiadal s vykonanými dôkazmi na hlavnom pojednávaní, predovšetkým s výpoveďami svedkov D. A. a D. L., príslušníkov OO PZ v Hriňovej, ktorí dňa 25.02.2021 vykonávali službu. Obaja svedkovia uviedli, že obžalovaného spoznali v protiidúcom motorovom vozidle zn. KIA SPORTAGE na mieste vodiča, jazdiace pri odbočke na spoločnosť Hydrex, ktoré začali prenasledovať, na najbližšej otočke sa otočili z dôvodu, že mali zo služobnej činnosti poznatky, že obžalovaný má uložený zákaz činnosti vedenia motorových vozidiel.

Týmto výpoveďami svedkov zodpovedal aj videozáznam zo služobného vozidla, z ktorého vyplynulo, že potom, čo motorové vozidlo bielej farby KIA SPORTAGE minulo oproti jazdiace policajné vozidlo svedkov, hneď na to, na najbližšej možnej otočke sa policajné vozidlo otočilo do protismeru a začalo prenasledovať predmetné vozidlo.

V tejto súvislosti ani odvolací súd neuveril tvrdeniam obhajoby a obžalovaného, že policajti z policajného vozidla nemali toľko času, aby obžalovaného opoznali ako vodiča predmetného motorového vozidla.

Skutočnosť, že svedok A. a L. opoznali obžalovaného ako vodiča protijazdiaceho motorového vozidla KIA SPORTAGE svedčí nespochybniteľne záznam z kamery služobného policajného motorového vozidla, z ktorého je zrejmé, že hneď potom, čo motorové vozidlo KIA SPORTAGE minulo policajné motorové vozidlo, toto sa na najbližšej otočke otočil do protismeru a prenasledovalo ho až do priestoru areálu predmetnej firmy. Toto bezprostredné konanie policajnej hliadky svedčí o pravdivosti tvrdení svedkov A. a L., napriek tomu, že ďalší záznam z areálu fabriky už nepreukazoval ďalší relevantný priebeh skutku. V tomto smere výpovede oboch svedkov neboli spochybnené ani záverom súdneho znalca, ktorý jednoznačne nevyvrátil možnosť, že svedok D. L. mohol opoznať osobu vodiča.

V neprospech obhajoby obžalovaného svedčili aj závery znaleckého posudku KEU PZ ohľadne skúmania biologickej stopy, ktorá bola stotožnená s porovnávajúcou vzorkou bukálneho výteru obžalovaného. V motorovom vozidle obžalovaného sa totiž nenašla biologická stopa inej osoby. Táto skutočnosť je potom v rozpore s tvrdením obžalovaného, že jeho vozidlo šoféroval svedok A. M., čo v konečnom dôsledku tento svedok tiež nepotvrdil. Vzhľadom na vykonané dôkazy ani následná obhajoba obžalovaného, že vozidlo mohol šoférovať ktorýkoľvek z jeho kolegov, pretože kľúče od vozidla nechával v kancelárii, že keď pri práci jeho vozidlo prekážalo, hocikedy ho preparkovali aj bez jeho vedomia, súd nemal preukázané.

Obhajobu obžalovaného preto musel aj odvolací súd vyhodnotiť ako účelovú, ktorá ho mala zbaviť trestnej zodpovednosti alebo túto znížiť na minimum.

V tomto smere ani tvrdenie obhajoby, že výpoveď obžalovaného bola konzistentná, vzhľadom na vykonané dôkazy bolo potrebné vyhodnotiť ako účelové tvrdenie obhajoby, ktoré nezodpovedalo zistenému skutkovému stavu.

Z uvedených dôvodov potom krajský súd sa jednoznačne stotožnil so zisteným skutkovým stavom prvostupňovým súdom a jeho právnym záverom ohľadne aplikácie právnej kvalifikácie na konanie obžalovaného podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. S vysloveným záverom o vine obžalovaného sa odvolací súd plne stotožnil, keďže obžalovaný vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti. Okresný súd svoje rozhodnutie o vine obžalovaného v tomto smere podrobne odôvodnil na str. 7 až 10 napadnutého rozsudku, s ktorým odôvodnením sa krajský súd stotožnil a v podrobnostiach naň poukazuje. V tejto súvislosti okresný súd správne zamietol návrhy obhajoby na vykonanie ďalších dôkazov, vzhľadom na doteraz už vykonané dôkazy.

Na druhej strane sa však odvolací súd nie úplne stotožnil so závermi okresného súdu, pokiaľ ide o uložený trest obžalovanému.

V tomto prípade odvolací súd nemal výhrady k výmere peňažného trestu vo výške 1.000,- eur, keďže prvostupňový súd takto uložený peňažný trest správne odôvodnil tým, že obžalovaný sa dopustil trestnej činnosti v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia vo veci Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/157/2019 a s prihliadnutím na osobu obžalovaného.

Nemohol sa však stotožniť s výmerou náhradného trestu odňatia slobody, ktorú okresný súd ustanovil na 8 mesiacov. Takto uložená výmera náhradného trestu nezodpovedá výmere peňažného trestu, je neprímerane prísna, preto krajský súd zrušil výrok o treste v napadnutom rozsudku a pri uložení peňažného trestu v rovnakej výmere ako ho uložil okresný súd, uložil obžalovanému peňažný trest vo výmere 1.000,- eur, pričom znížil výmeru náhradného trestu na 2 mesiace, ktorá je primeraná výške uloženého peňažného trestu.

Odvolací súd ďalej preskúmal aj uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 3 roky, pričom dospel k záveru, že aj tento trest je pre obžalovaného neprímerane prísny, napriek tomu, že okresný súd konštatoval, že obžalovaný spáchal skutok v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia a uloženého zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere 24 mesiacov, ktorý nerešpektoval.

V danom prípade odvolací súd znížil výmeru trestu zákazu činnosti z 3 rokov na 18 mesiacov, pričom okrem iného prihliadol aj na to, že obžalovaný jazdil predmetným motorovým vozidlom dňa

25.02.2021, teda potom, čo dňa 27.01.2021 okresný súd rozhodol o upustení od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, teda, obžalovaný prejednávaný skutok spáchal po rozhodnutí o upustení od výkonu zvyšku zákazu činnosti, ale ešte pred nadobudnutím právoplatnosti tohto rozhodnutia dňa 04.03.2021. Preto krajský súd vyhodnotil nebezpečnosť činu pre spoločnosť odlišne od okresného súdu práve s prihliadnutím na všetky skutočnosti v danom prípade. Na obžalovaného sa v súčasnej dobe hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Krajský súd preto po dôkladnom zvážení všetkých skutočností kládol dôraz na výchovnú funkciu trestu na rozdiel od okresného súdu, ktorý v uloženom treste obžalovanému zohľadnil predovšetkým represívnu funkciu trestu. Krajský súd berúc do úvahy okolnosti prípadu, osobu obžalovaného a jeho pomery dospel k záveru, že obžalovaný nie je až tak narušený, aby na neho bolo potrebné pôsobiť represívnym trestom (prísnejším trestom).

Z vyššie uvedených dôvodov senát Krajského súdu v Banskej Bystrici rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.